

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/161/2014
Identifikačné číslo spisu: 7906205844
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:7906205844.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: D. G., nar. XX. I. K., bytom J., o vymoženie 1 214,53 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 7Er/385/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. júla 2013 č. k. 11CoE/62/2013-33 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- III. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Michalovce poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnici č. N 5370/2005, NZ 49840/2005, NCRLs 49219/2005 spísanej 23. 10. 2005 notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom so sídlom v Partizánskom.

Okresný súd Michalovce uznesením z 25. 01. 2013 č. k. 7Er/385/2006-22 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený a povinný uzatvorili 25. 03. 2005 Zmluvu o úvere č. 9030775 (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorú súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zároveň v zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli, že povinný splnomocňuje advokáta Mgr. Tomáša Kušnira na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, aby v jeho mene uznal záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre exekúcie podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na celý jeho majetok do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva. Nakoľko povinný porušil zmluvné podmienky zo zmluvy o úvere, Mgr. Tomáš Kušnir v mene povinného uznal záväzok voči oprávnenému a vyhlásil, že uvedený záväzok, ktorý je opísaný v notárskej zápisnici povinný uhradí v lehote do 23. 11. 2005, v opačnom prípade vyjadril

súhlas s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Súd však zistil, že takýto postup oprávneného je v rozpore so zákonom. Pri zastupovaní povinného pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k zjavnému porušeniu zákona, pretože za povinného uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami zastupovaného - povinného. Aspekt zjavnosti vyplýva už len zo samotnej skutočnosti, že oprávnený predformuloval Mgr. Tomáša Kušníra vo formulárovej zmluve, a teda nešlo o výber zástupcu zo strany povinného. Notárska zápisnica, ako exekučný titul je v rozpore so zákonom, nemá vlastnosť materiálnej vykonateľnosti a na základe nej nie sú splnené zákonné podmienky vedenia exekúcie. Preto súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, napadnutým uznesením uznesenie súdu prvého stupňa vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú jej zastavení a vo výroku o trovách exekúcie potvrdil a vyslovil, že oprávnený nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a poukázal na dôvody v ňom uvedené. Uviedol, že splnomocnenie, ktoré sa nachádza v zmluve o úvere je podpísané len zo strany splnomocnenca, pričom podpis povinného na zmluve o úvere nemožno považovať za podpis na samotnom splnomocnení. Zmluva o úvere je totiž osobitným dvostranným právnym úkonom, na základe ktorej vznikol právny vzťah medzi oprávneným a povinným. Účastníci tohto právneho vzťahu nie sú teda totožní s účastníkmi právneho vzťahu vzniknutého na základe dohody o plnomocenstve, v ktorej má byť účastníkom splnomocnenec Mgr. Tomáš Kušník. Podpis účastníkov na zmluve o úvere je potvrdením prejavu vôle účastníkov tejto zmluvy vo vzťahu k tomuto právnemu úkonu. Ďalej uviedol, že v notárskej zápisnici ako exekučnom titule teda chýba relevantný prejav vôle povinného splnomocniť advokáta Mgr. Tomáša Kušníra na vykonanie vyhlásenia a uznania právneho záväzku v jeho mene. Ak teda z neplatne udeleného plnomocenstva nevyplývajú právne účinky vykonaného právneho úkonu v mene povinného, ani predmetná notárska zápisnica nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, na podklade ktorého by sa oprávnený mohol domáhať vymoženía pohľadávky voči povinnému v rámci exekúcie. Súd prvého stupňa správne poukázal i na rozpor záujmov medzi povinným a jeho splnomocneným zástupcom Mgr. Tomášom Kušnírom, s čím sa odvolací súd stotožnil a uviedol, že aj z toho dôvodu treba plnomocnenstvo pre rozpor so zákonom (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka) považovať za neplatné.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie prostredníctvom dvoch podaní doručených na súd prvého stupňa 26. 11. 21013. Dovolanie odôvodnil ust. § 241 ods. 2 písm. a/ a § 237 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), že súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci, ust. § 237 písm. d/ O. s. p., že v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo, ust. § 237 písm. f/ O. s. p., že súd svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom, ust. § 237 písm. g/ O. s. p., že rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania a navrhol, aby dovolací súd rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého uznesenia.

Podľa jeho názoru, exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť exekučného titulu - notárskej zápisnice. Vo veci je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci - o materiálnych a formálnych podmienkach vykonateľnosti exekučného titulu sa rozhodovalo v čase, keď už o nich bolo právoplatne rozhodnuté vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Odňatie možnosti pred súdom konať vyvodzoval zo skutočnosti, že súdy nevyzvali a ani inak nekomunikovali s oprávneným o jeho právnych a skutkových návrhoch a že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnili. Odňatie možnosti konať pred súdom videl aj v tom, že súdy oboch stupňov nevytýčili vo veci pojednávanie, aj keď tak v zmysle § 57 ods. 5 Exekučného poriadku boli povinné urobiť a že exekučný súd neumožnil oprávnenému viesť kontradiktórne súdne konanie. Ďalej namietal, že súd nerešpektoval návrh oprávneného na prerušenie

konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Vádu konania podľa § 237 písm. g/ O. s. p. - nesprávne obsadenie súdu odôvodňoval tým, že v spore sa mal podieľať výkladom práva spoločenstva komunitárny sudca. Uviedol rozsiahlu argumentáciu k skutočnosti, že odvolací súd založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve uzatvorenej medzi oprávneným a povinným.

Oprávnený navrhol, aby dovolací súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložil prejudiciálne otázky, ktoré formuloval do dvoch bodov.

Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či je dôvodný jeho návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia z 17. 03. 2014 sp. zn. 3Oboer/108/2013, z 29. 04. 2014 sp. zn. 3Oboer/75/2013, z 19. 06. 2014 sp. zn. 3Oboer/179/2013, z 15. 07. 2014 sp. zn. 3Oboer/208/2013, z 29. 07. 2014 sp. zn. 3Oboer/147/2013, z 29. 07. 2014 sp. zn. 3Oboer/139/2013, z 21. 07. 2014 sp. zn. 3Oboer/234/2013 na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

II. V ďalšom dovolací súd bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p. skúmal, či oprávneným podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., dovolateľom napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky žiadneho z nich. Dovolanie oprávneného preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

Oprávnený procesné vady konania v zmysle § 237 písm. b/, c/ a e/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

K obsahovo rovnakým námietkam oprávneného, z ktorých vyvodzuje prípustnosť a opodstatnenosť jeho dovolania podaného v preskúmvanej veci, sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia z 29. 04. 2014 sp. zn. 3Oboer/75/2013, z 19. 06. 2014 sp. zn. 3Oboer/179/2013, z 29. 07. 2014 sp. zn. 3Oboer/147/2013, z 29. 07. 2014 sp. zn. 3Oboer/139/2013 a z 17. 06. 2014 sp. zn. 3Oboer/165/2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci.

V rozhodnutiach uvedených v predchádzajúcom odseku najvyšší súd konštatoval, že:

1. Prípustnosť dovolania z dôvodu nedostatku právomoci súdu (§ 237 písm. a/ O. s. p.) je daná iba ak súd rozhodol vo veci, o ktorej nemal rozhodnúť; rozhodovanie súdov v exekučných veciach ale vyplýva priamo zo zákona (vid' napríklad § 29, § 38 ods. 3 a § 44 ods. 1 Exekučného poriadku),

2. Výdanie poverenia na vykonanie exekúcie, nie je rozhodnutím o veci samej a preto nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle v § 237 písm. d/ O. s. p. (viď aj rozhodnutie najvyššieho súdu z 01. 02. 2012 sp. zn. 5Cdo/205/2011 a tiež Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. 06. 2012 sp. zn. III. ÚS 254/2012),
3. Ustanovenie § 237 písm. e/ O. s. p. dopadá iba na prípady, kedy súd prejednal a meritórne rozhodol vec, hoci nebola splnená jedna z procesných podmienok konania - nebol podaný (žiadny) návrh na začatie konania vo veci, ktorá nemôže začať bez návrhu; v danom prípade, ale bol podaný návrh na vykonanie exekúcie,
4. Exekúciu možno vykonať aj na podklade notárskej zápisnice, ktorá má náležitosti uvedené v § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku; ak tieto náležitosti nemá, nejde o vykonateľný exekučný titul. Ak je za exekučný titul označená notárska zápisnica, je exekučný súd povinný skúmať, či na jej podklade možno vykonať exekúciu (porovnaj obdobne R 58/1997). Pokiaľ notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, je exekúcia neprípustná, čo je dôvod na zastavenie exekučného konania (I. ÚS 151/2011 a I. ÚS 155/2011). Najdôležitejšou náležitosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu je súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Ak niekto ako zástupca vysloví za povinnú osobu takýto súhlas napriek tomu, že nie je oprávnený za ňu konať, nejde o súhlas povinnej osoby. Zastupovať iného nemôže ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka) - o taký prípad ide tiež vtedy, keď určitý nebankový subjekt má vopred vytypovaného „zástupcu“ druhej zmluvnej strany, následné úkony ktorého sledujú nie záujmy ním zastupovanej zmluvnej strany, ale záujmy nebankového subjektu. Dohoda o zastúpení je v tomto prípade neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka), preto je absolútne neplatný aj Mgr. Tomášom Kušnírom udelený „súhlas“ s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, v dôsledku čoho chýba podstatná náležitosť jej materiálnej vykonateľnosti (§ 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku),
5. Ak sa exekúcia navrhuje na podklade notárskej zápisnice, ktorá nemá náležitosti vykonateľného exekučného titulu (§ 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku), ide o dôvod, so zreteľom na ktorý treba žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuť (prípadne, ak táto okolnosť vyjde najavo až po poverení súdneho exekútora, exekučné konanie zastaviť),
6. Nejde o vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., ak súd pri skúmaní, či je exekučný titul vykonateľný (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu a nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ust. § 122 až § 124 O. s. p.), lebo je postačujúce, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu,
7. Nejde o vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., ak súd oboznamovanie s obsahom listín, ktoré je zamerané na posúdenie, či k návrhu na vykonanie pripojený exekučný titul je formálne aj materiálne vykonateľný, nevykoná na pojednávaní a za prítomnosti oprávneného a povinného; obdobne - teda aj bez nariadenia pojednávania, vykonania dokazovania a osobnej účasti oprávneného - môže exekučný súd dospieť k tomuto záveru aj pri riešení identickej otázky (vykonateľnosti exekučného titulu) v neskorších štádiách exekučného konania,
8. Ak exekučný súd pri preskúmaní exekučného titulu vychádza z iných dôkazov než tých, ktoré sú výslovne uvedené v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (exekučný titul, návrh na vykonanie exekúcie a žiadosť o vydanie poverenia) a na tomto základe posúdi exekučný titul v neprospech oprávneného, je povinný dať mu možnosť vyjadriť sa k podkladom svojho preskúmania. Pre udržateľnosť napadnutého postupu a uznesení však postačuje, aby bola zásada kontradiktórnosti dodržaná v konaní ako celku. (pozri aj stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PLz. ÚS 1/2014, prijaté na neverejnom zasadnutí pléna dňa 07. 05. 2014).

Tieto právne závery (viď bod 1. až 8.) zastáva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci. Osobitne k námietke oprávneného, že súdy oboch stupňov nevytýčili vo veci ústne pojednávanie aj keď podľa zákona tak boli povinné urobiť, najvyšší súd konštatuje, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 09. 08. 2012 (zákon bol účinný do 31. 12. 2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ust. § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a k/ Exekučného poriadku. Ust. § 57 ods. 5 Exekučného poriadku bolo 01. 01. 2013 zrušené. Dovolateľ namieta, že pokiaľ súd prvého stupňa v danom prípade vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil, mal postupovať

podľa uvedeného ustanovenia. Tvrdenie dovolateľa však nie je dôvodné, nakoľko súd prvého stupňa v danom prípade exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil uznesením z 25. 01. 2013. Z uvedeného je zrejmé, že súdu prvého stupňa v danom prípade zo zákona nevyplývala povinnosť nariadiť pojednávanie, nakoľko táto povinnosť už od 01. 01. 2013 z Exekučného poriadku nevyplýva, preto súd prvého stupňa nepochybil, keď pojednávanie nenariadil. Odvolací súd v danom prípade postupoval v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p., ak o odvolaní oprávneného rozhodol bez nariadenia pojednávania. V danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie v zmysle § 214 ods. 1 O. s. p. a rovnako nebol splnený ani jeden z ostatných dôvodov (§ 214 ods. 1 písm. b/, c/ a d/ O. s. p.), pre ktoré predseda senátu odvolacieho súdu musí vždy nariadiť pojednávanie. Z uvedeného vyplýva, že nariadenie pojednávania bolo v danom prípade na úvahe odvolacieho súdu.

Námietka oprávneného, že súdy do skončenia exekučného konania nerozhodli o návrhu oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. nie je dôvodná. Z obsahu spisu vyplýva, že žiadny návrh oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v konaní pred súdom prvého stupňa alebo v odvolacom konaní nebol podaný. Oprávnený navrhol konanie prerušiť podľa uvedeného ustanovenia až v podanom dovolaní a o tomto návrhu na prerušenie konania dovolací súd rozhodol. Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd a rovnako aj súd prvého stupňa o takomto návrhu na prerušenie konania nemohli rozhodovať, nakoľko im žiadny takýto návrh nebol doručený. Z toho dôvodu ani oprávneným namietaná existencia vady konania v zmysle § 237 písm. g/ O. s. p. dávaná do súvislosti s nerozhodnutím o návrhu na prerušenie odvolacieho konania, nie je opodstatnená.

Dovolateľom namietaná neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení súdov, nepreskúmateľnosť ich rozhodnutí (R 111/1998 a tiež III. ÚS 551/2012) a nesprávnosť právneho posúdenia, na ktorých tieto rozhodnutia spočívajú (R 54/2012), nie sú vady konania v zmysle § 237 O. s. p. a prípustnosť dovolania nezakladajú.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie oprávneného podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

III. Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo úspešnému povinnému zmysle § 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p., podľa zásady úspechu účastníkov v dovolacom konaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky však náhradu trov dovolacieho konania povinnému nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.